

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/12/2014
Identifikačné číslo spisu:	7013200800
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013200800.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti MIMIX - SK, s. r. o., so sídlom vo Veľkej Bare 5, zastúpenej JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 21/A, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 14. marca 2013, č. 1100306/1/129214/2013/5048, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/149/2013-26 zo 04. júla 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6S/149/2013-26 zo 04. júla 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“) uznesením, č. k. 6S/149/2013-26 zo 04. júla 2013 podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSP“) konanie vo veci zastavil. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa napriek výzve na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu v sume 70 eur, ktorá jej bola doručená 26. apríla 2013, súdny poplatok nezaplatila.

O trovách konania rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu žalobkyňa dňa 29. júla 2013 v lehote stanovenej zákonom podala odvolanie s návrhom na oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 OSP.

Krajský súd v Košiciach uznesením, č. k. 6S/149/2013-70 zo 04. októbra 2013 žalobkyňu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal a na základe odvolania žalobkyne Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) uznesením 21. novembra 2013 sp. zn. 5Sžf/122/2013 toto uznesenie krajského súdu potvrdil.

Uznesenie najvyššieho súdu bolo žalobkyni doručené 24. januára 2014 a dňa 03. februára 2014 krajský súd predložil vec najvyššiemu súdu na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne proti zastaveniu konania pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobkyňa sa žalobou podanou na krajskom súde 04. júna 2013 domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného zo 14. marca 2013 č. 1100306/1/129214/2013/5048, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Košice z 27. júna 2012, č. 9811408/5/3416/2012/VaRV, ktorou žalobkyni správca vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2008 vo výške 45.363,87 eura.

Keďže žalobkyňa nezaplatila súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, krajský súd ju výzvou, č. k. 6S/173/2013-10 z 11. júna 2013 vyzval, aby v lehote 10 dní zaplatila súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov ZSP a nakoľko žalobkyňa nezaplatila súdny poplatok ani v lehote ustanovenej výzvou, krajský súd uznesením zo 04. júla 2013, č. k. 6S/149/2013-26 konanie podľa § 10 ods. 1 ZSP zastavil.

Žalobkyňa následne, ako je už uvedené aj vyššie, podaním doručeným krajskému súdu 29. júla 2013, podala proti uzneseniu o zastavení konania odvolanie a zároveň požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 OSP. Odvolanie odôvodnila tvrdeniami v podstate totožnými s dôvodmi uvedenými v jej odvolaní proti uzneseniu, ktoré bolo predmetom odvolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 5Sžf/122/2013.

Podľa § 10 ods. 1 ZSP ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený. Súd vyzve poplatníka na zaplatenie poplatku splatného podaním návrhu na začatie konania predtým, ako nariadi pojednávanie tak, aby lehota od zaplatenia poplatku do pojednávania, vydania platobného rozkazu a rozkazu na plnenie alebo rozhodnutia bez nariadenia pojednávania nebola dlhšia ako dva mesiace; túto lehotu môže predseda súdu z dôležitých dôvodov predĺžiť.

Krajský súd postupoval v súlade s § 10 ods. 1 ZSP a žalobkyňu, keďže nezaplatila súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním (§ 5 ods. 1 písm. a/ ZP) výzvou, č. k. 7S/74/2013-24 z 27. mája 2013 vyzval, aby v lehote 10 dní zaplatila súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov ZSP. Zároveň ju poučil, že ak nebude poplatok v určenej dobe zaplatený, konanie zastaví.

Žalobkyňa súdny poplatok za žalobu doteraz nezaplatila.

S ohľadom na uvedené rozhodnutie krajského súdu treba považovať za vydané v súlade so zákonom. Keďže žalobkyni nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, jej poplatková povinnosť trvá. Ak žalobkyňa ani v dodatočnej lehote súdny poplatok nezaplatila, nedošlo z jej strany k odstráneniu nedostatku podmienky konania spočívajúcej v nezaplatení súdneho poplatku. Najvyšší súd preto uznesenie krajského súdu ako vecne a právne správne potvrdil (§ 250ja ods. 3 OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP).

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobkyňa v odvolacom konaní bola neúspešná a žalovanému zo zákona náhrada trov konania

neprisluha (§ 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.